

„управляющъ отдѣлъ нар. просвѣщенія“ и да предложи действителни членове. Следъ това се говори за устава на старото дружество, неговата организация и капитали; излѣзе на яве, че Пѣйовъ ималъ у себе си записи за 6,000 рубли, вложени у покойния Тошковъ. После Дриновъ изложи целъта на събранието — да се възобнови дейността на дружеството. Икономовъ поиска да се впусне въ формалности, ала скоро престана. По предложение на Цанкова материалното управление биде предоставено на министерството. Редакцията и научната управа има нужда отъ ръководство, по предложение на Гюзелева и то се остави на министерството. Така следователно се нареди временното управление до общото годишно събрание презъ идния юлий 1882 г. Редакционната комисиия трѣбва да се погрижи за проектъ на новъ уставъ. Списанието трѣбва да почне да излиза отъ 1 януарий, и то месечно, споредъ устава; говори се и за речници. На г. Стоянова се възложи да поиска портретитъ на най-заслужилитъ за дружеството родолюбци въ Румѣния (предложи Дриновъ). Сетне се прочете актътъ на действителнитъ членове (тукъ сж Дриновъ, Стояновъ, Пѣйовъ и азъ като застъпникъ на Климента), споредъ известенъ параграфъ за дописни членове се избраха: Й. Груевъ, Дановъ, Ив. Стр. Гешовъ, Ив. Вазовъ, Салабашевъ, Сарафовъ, Златарски, В. Василиевъ, Балабановъ. На 5 ч. една частъ отъ членоветъ (Икономовъ, Михайловски) отидоха на заседание въ комисията за държавния съветъ. Следъ това се захванаха научни разисквания: Дриновъ докладва за минея на Божидаръ Вуковичъ (собственостъ на Ат. Храновъ), за стария дамаскинъ на дружеството, за българската литература презъ по-раншната турска епоха, за югославянскитъ инкунабули, за образоваността въ Софийско преди 300 години, за актоветъ по бѣлоградчишкото възстание у Дринова, за кореспонденциитъ на Раковски, Априловъ, Неофитъ. Спомени отъ живота на дружеството. Стояновъ спомена за мизерията, въ която живѣлъ съ Друмева въ Браила. Михайловски и Бурмовъ говориха за идеята да се пренесе дружеството въ Цариградъ. Бурмовъ за старата цариградска книжнина и за тѣхнитъ дѣлгове; Цанковъ и той си размѣниха нѣколко нескрити погледи. Между това излѣзохъ за малко вънъ: цѣлата Витоша бѣше обвита въ дъждовна мъгла, казахъ на Вацова, че нѣма да отида — заминаха на 5 ч. безъ мене. Нашето заседание се свърши много щастливо, Дриновъ и Стояновъ като да бѣха на небето, внезапна идея. Нашиятъ библиотеченъ чиновникъ Манчовъ ми каза, че преди много години видѣлъ въ манастира св. Тройца при Етрополе надписъ, че презъ тамъ е носенъ св. Ив. Рилски отъ Търново за Рила (15 вѣкъ). — Вечеръта имаше донѣкжде звезди. Замислихъ рано сутринъта още въ тъмно да достигна компанията въ Владая, ала презъ нощта се затъмни. — Четохъ Томашековата ста-